

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นว่า คดีวินิจัยได้ โดยไม่ต้องเรียกพยานมาไต่สวน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณา ในการดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ดังนี้ กรณีเข้ารับตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงเงินฝากธนาคาร ๑๔ บัญชี เป็นเงิน ๖๑๑,๒๒๘.๑๙ บาท ที่ดิน ๑ แปลง มูลค่า ๔๙๙,๔๐๐ บาท โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ๑ หลัง มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรณีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากธนาคาร ๘ บัญชี เป็นเงิน ๘๘๐,๓๓๒.๔๔ บาท และรถยนต์ หมายเลขทะเบียน กง - ๕๔๑๔ เชียงใหม่ มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากธนาคาร ๓ บัญชี เป็นเงิน ๕๑๐,๗๓๐.๓๒ บาท และรถยนต์หมายเลขทะเบียน กง - ๕๔๑๔ เชียงใหม่ มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ผู้ร้อง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๓๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด แม้ขณะผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ปรากฏว่ามีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลให้ใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่ และกำหนดมาตรการบังคับทางการเมืองในมาตรา ๘๑ โดยบัญญัติว่า “... ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดกำหนดมาตรการบังคับทางการเมืองในมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง โดยบัญญัติว่า “...ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย...” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ระยะเวลาห้าปีตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ผู้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว” ดังนี้ มาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม มิใช่มาตรการบังคับทางการเมืองตามกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดีนี้ เพราะหากบังคับใช้ตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกระทำความผิดย่อมเป็นการขัดต่อหลักนิติธรรม เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หมายความว่า ... (๘) สมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา” และผู้ร้องออกประกาศ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๔ (๓) (ง) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อันเป็นช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ แม้ต่อมาผู้ร้องออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมประกาศฉบับเดิม แต่ประกาศฉบับใหม่ยังคงกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายในสามสิบวัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง วันพ้นจากตำแหน่ง และวันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง คือ เงินฝากธนาคาร ๑๔ บัญชี เป็นเงิน ๖๑๑,๒๒๘.๑๙ บาท ที่ดิน ๑ แปลง มูลค่า ๔๙๙,๔๐๐ บาท โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ๑ หลัง มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท และไม่แสดงรายการทรัพย์สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง คือ เงินฝากธนาคาร ๘ บัญชี เป็นเงิน ๘๘๐,๓๓๒.๔๔ บาท และรถยนต์หมายเลขทะเบียน กง - ๕๔๑๔ เชียงใหม่ มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นซึ่งการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหน้าที่สำคัญของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ต้องปฏิบัติ อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้เกิดการตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐ จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนังสือและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ มีผลห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง เมื่อผู้ถูกกล่าวหายังคงดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๒ ซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคสอง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ อันเป็นความผิดหรือไม่ เห็นว่า แม้บทเฉพาะกาลตามมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติว่าผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบไว้แล้ว ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้” ซึ่งหมายความว่า ผู้ร้องมีอำนาจดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อย่างไรก็ตาม บทเฉพาะกาลของกฎหมายฉบับดังกล่าว มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและพิพากษาของศาลสำหรับคดีที่ยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด” ซึ่งหมายความว่า ศาลจะพิจารณาและพิพากษาคดีโดยใช้พระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บังคับแก่คดีได้ ก็ต่อเมื่อผู้ร้องได้ยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับด้วย ฉะนั้น แม้คดีนี้ผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ก่อนวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ แต่เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ อันเป็นเวลากายหลังที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับแล้ว กรณีไม่ต้องด้วยบทเฉพาะกาลดังกล่าว จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับขณะยื่นคำร้องมาบังคับแก่คดีนี้ โดยมาตรา ๑๐๕ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๐๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งเท่านั้น มิได้บัญญัติให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ดังที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๓ จึงเป็นกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังไม่ได้บัญญัติให้การไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีเป็นความผิดอีกต่อไป ดังนั้น ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้กระทำการนั้นย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด

พิพากษาว่า นายการุณ คุณยศยิ่ง ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง และให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๒ ที่ดำรงอยู่ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคสอง ข้อยาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายสุรพันธุ์ ละอองมณี

นายสุภัทร์ สุทธิมนัส

นายสุพจน์ กิตติรักษนนท์

นายสุรพล เอี่ยมมอริคม

นางสาวสิริกานต์ มีจุล

นายสันติ วงศ์รัตนานนท์

นายสุนทร เฟื่องวิวัฒน์

นายทวีป ต้นสวัสดิ์

นายกฤษฎ์จิรัฐ คุณาจิรภรณ์